

Hacizlidir Gülüşlerim Benim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 16 Kasım 2025

Mevsimi sürgün et, sevdalım.
Aşkın kıtalarına yönel bedeninle
Lakin geride bırak kalbini
Mefkûre sevinçlerde saklı ruhun da tozu dumana katsın bari.
Mani mi aşk ölüme?
Mani mi ölüm aşkın hükmüne sonlandırmaya?
Katlar çıktığım bir kubbesin sen
Göğün tırmıkları geçti bir kez göğsüme
Attığım naralar ulaştı mı sana?
Yasa bildiğim yasin yaşı ıslattı mı kuraklığını güneşin?

Gün yüzlü sevgilim, güneşim
Güleç yüzüm soldu sen yittiğinden bu yana
Yetim düşlerin atası oldum
Asasıym düşlerin
Asude vadilerde
Nöbete durduğum her gece
Nöbet geçiren kalemim ve sensizliğim
Ya, sessiz kal
Ya da yık köprüleri de ulaşmasın aşk nihayete
Varsın çarpışalım
Varsın daha da yalnızlaşalım
Sensizliği mi seviyorum yoksa ben?
Yoksunluğun mudur yüreğimi titreten?
Ayak sesi haşmetli benliğinin
Gizini sevdiğim ölüm denen ihanetin
Ah, süngülendiğim
Ah, sürgün edildiğim coğrafyalardan kaçıp da sığındığım
Şu meali hasretinin.

Beyzadedir çırpınışların
Bense dün de kalmış bir demet gül
Hala solmayan başımı yasladığım kefen denen bezin
Söyle yeter mi beyazlığı?
Söyle yeter mi masumiyetimi anlatmaya?

Bedeller ödememe değer mi, söyle?
Bitap düştüğüm yanık sesinde söylediğin türkülerin
Nakarata mı olmak zorundayım mazinin?
Mizacımda saklı bir huzur bekleme
Seni sevdiğimden beri tutmadı uyku gözlerimi

Karanlıkta dahi görebildiğim asla değil rivayet
Sensizliğe duyduğum nefret
Sesinle ulaştığım o hicret
Hacizlidir gülüşlerim benim ve çok da hazin
Muğlak gölgelerden kaçtım da geldim bucağına

Neylerim bir başıma?
Bitmez nazım niyazım köpüren denizin devasa dalgası
Bir çarpar ki yüreğime
Bense ufak bir kum tanesi gel gör ki
İçime sığar da kolaylıkla aşkın rahmeti

Karanlığımsın sen
Karardığım
En çok da sana kanmışlığım
Kandığım ve kardığım nice şiir
Gözüme şirin gözüken her masal kahramanı
Yatağım, yorganım çoktan kül oldu
Kul olduğumsa Rabbim ve bu şaşkın aşkın mizacı
Mihrabı mı yalnızlığın
Yoksa mikado çöpleri gibi dağıldığım mı?

Hazanım, sevgili
Hayranım da acılarıma
Büyüdüğü kadar her biri
Varırım kendimce o müphem sona
Başladığım mıydın?
Yoksa bağlandığım mı yetemezken sana
Yetindiğim değilsin
Yeltendiğim hüznü dolu bir ırmaksın
Mevcudiyetimde saklı asalet
Bilinmeze rücu eden içinde saklı şafak
Konfetiler yağın başından mevsimin

Devindiđim her an
Devirdiđim her put
Devřirdiđim yređimde saklı bil ki umut...